

Afghanistan is niet veilig: de gezamenlijke weg vooruit betekent twee stappen terug **Gezamenlijke verklaring van ngo's**

De Europese Unie (EU) onderhandelt momenteel met de regering van Afghanistan de verlenging van de Joint Way Forward (JWF) over migratie. De [JWF](#), die op 6 oktober 2020 afloopt, werd in 2016 ondertekend in de zijlijn van de Brusselse donorconferentie. Zoals vaak het geval is met informele overeenkomsten, werd het gesloten zonder de tussenkomst van het Europees Parlement en zonder te voorzien in een transparant rapportagemechanisme voor de uitvoering ervan. De overeenkomst heeft tot doel de deportatie naar Afghanistan te vergemakkelijken van Afghanen die naar Europa kwamen om bescherming te zoeken. Er wordt aangenomen dat de EU ontwikkelingshulp heeft gebruikt om de Afghaanse regering onder druk te zetten om deze informele overeenkomst te ondertekenen.

Wij zijn bezorgd dat de onevenredige focus op de terugkeer en deportatie van Afghanen uit Europa, de onderhandelingen zal blijven bepalen. Samenwerking met Afghanistan op het gebied van terugkeer en breder migratiebeheer mag de algemene benadering van de EU ten aanzien van Afghanistan, die verder moet gaan dan een overheersende focus op terugkeer, niet ondermijnen om de complexe dynamiek van migratie vanuit Afghanistan en binnen de regio te erkennen. De samenwerking moet in de eerste plaats de onderliggende oorzaken van instabiliteit en gewelddadige conflicten in Afghanistan aanpakken.

De onevenredige focus van de EU op terugkeer en deportaties naar Afghanistan is contraproductief en onmenselijk om de volgende redenen:

- 1) De huidige veiligheidssituatie in Afghanistan is ernstig: volgens de [Global Peace Index](#) is het voor het tweede jaar op rij het minst vreedzame land ter wereld. Afghanistan kampt met acute uitdagingen, variërend van aanhoudende onveiligheid, de groeiende macht van de Taliban, gerichte moorden en een groot aantal intern ontheemden, tot het hoge aantal terugkeerders uit buurlanden. Bovendien is de impact van de COVID-19-pandemie op gezondheids- en economische kwesties verwoestend. De VN-missie voor Afghanistan (UNAMA) documenteerde in haar [halfjaarlijkse rapport](#) 3.458 burgerslachtoffers, gedood of ernstig verwond, van januari tot juni 2020. Het VN-bureau voor humanitaire zaken (OCHA) schatte in haar [jaaroverzicht](#) voor 2020, vóór het uitbreken van de pandemie dat bijna een kwart van de bevolking van het land (9,4 miljoen van de 38 miljoen) humanitaire hulp nodig heeft. Volgens de Long War Journal is [66% van de districten](#) onder strijd of staat onder Taliban-bewind, vergeleken met juni 2016 toen 21% van de districten onder strijd of onder Taliban-bewind stond.
- 2) Afghaanse vluchtelingen in buurlanden leven in een langdurige situatie van ontheemding zonder zekerheid of integratiemogelijkheden. Er zijn ongeveer vier miljoen Afghaanse vluchtelingen in Iran en Pakistan, de meesten van hen leven in een erbarmelijke situatie. Volgens de IOM waren er in september 2020, sinds [januari 2020](#), 388.103 terugkeerders uit Iran en Pakistan alleen, inclusief deportaties. Dit heeft een aanzienlijke impact gehad op de situatie in Afghanistan. In Turkije waren Afghanen de op een na grootste groep [die asiel aan heeft gevraagd in 2019](#). Daar worden ze geconfronteerd met uitdagingen zoals de angst voor deportatie, beperkte toegang tot bescherming, waaronder vertragingen bij de registratie en moeilijkheden bij het verkrijgen van toegang tot officiële documenten, en beperkte of geen toegang tot gezondheidszorg, onderwijs en huisvesting.

De migratie tussen Afghanistan en de EU wordt beïnvloed door vele factoren, waaronder veranderingen in de buurlanden van Afghanistan. In het bijzonder, de omstandigheden voor Afghaanse staatsburgers in Iran, Pakistan en Turkije, zijn van invloed op de vraag of mensen in die landen kunnen blijven, moeten terugkeren naar Afghanistan of verder moeten. De samenwerking tussen Afghanistan en de EU kan niet los worden gezien van de regionale dynamiek.

- 3) Afghanen, de op een na grootste groep naar nationaliteit van mensen die asiel aanvroegen in Europa [in 2019](#), worden in Europa onderworpen aan een zeer [verschillende behandeling](#), waarbij de waarschijnlijkheid dat de behoefte aan bescherming wordt erkend, drastisch verschilt van land tot land. Het beschermingspercentage varieert bijvoorbeeld van 93,8% in Italië tot 4,1% in Bulgarije zonder dat een geloofwaardige verklaring voor de aard van de individuele gevallen in kwestie. De aanhoudende extreme verschillen in beschermingspercentages toont aan dat er gebreken zijn in de Europese asielstelsels en dat het waarschijnlijk is dat Afghanen die bescherming nodig hebben, niet eerlijk of consistent worden behandeld. Afghanen vormen bijna 50% van de bevolking van de vluchtelingenkampen op de Egeïsche eilanden in Griekenland, waar meer dan 27.000 mensen in zeer ontoereikende omstandigheden leven. Veel andere Afghaanse vluchtelingen en asielzoekers in Griekenland leven in armoede in de [straten van Athene](#).

Als de samenwerking tussen de EU en Afghanistan uitsluitend of onevenredig gericht is op deportatie, gaat de kans om samen te werken aan ander asiel- en migratiebeleid verloren en is de samenwerking niet evenwichtig omdat deze niet de prioriteiten van elke partij weerspiegelt. De Afghaanse regering vraagt terecht om wederzijds voordelige en alomvattende samenwerking op het gebied van migratie, hetgeen de positieve perceptie van migratie onder de Afghaanse bevolking in Afghanistan en Europa erkent.

Uitbreiding van de migratiesamenwerking zou ook de toezeggingen van de EU ondersteunen om bij te dragen aan een wereldwijde gedeelde verantwoordelijkheid voor vluchtelingen als onderdeel van de uitvoering van het Global Compact on Refugees (GCR), [de driejarige hervestigingsstrategie](#) en haar ambities om een gezamenlijke EU-aanpak te ontwikkelen voor hervestiging.

In het licht van de huidige situatie in Afghanistan en de onzekerheid waarmee Afghaanse asielzoekers in Europa worden geconfronteerd, is een onevenredige focus op meer terugkeer naar Afghanistan onverstandig en gevaarlijk. Wij als ngo's, door vluchtelingen geleide organisaties en leden van de Afghaanse diaspora doen de volgende aanbevelingen:

Aan de EU en haar lidstaten:

- **Stop** gedwongen terugkeer naar Afghanistan vanwege de veiligheidssituatie in het land en de uitdaging van re-integratie voor terugkeerders uit Europa en de aangrenzende regio. In het bijzonder, kwetsbare groepen en Afghanen die buiten Afghanistan zijn geboren en opgegroeid, mogen niet worden "teruggestuurd".
- **Integreer** de migratiesamenwerking van de EU in de algemene EU-benadering van Afghanistan. Migratiesamenwerking mag de belangrijkste doelstellingen op het gebied van vrede en veiligheid niet ondermijnen.
- **Pak de hoofdoorzaken** van gedwongen ontheemding aan en ondersteun de re-integratie van terugkeerders, institutionele hervormingen, verantwoord bestuur en transparante besteding van hulp. Het prioriteren van toenemende deportatie naar Afghanistan op korte termijn, ondermijnt de bredere doelstellingen van de EU en haar vermogen om bij te dragen aan duurzame vrede en welvaart in het land.
- **Beloof** financiële steun om de hoofdoorzaken van gedwongen ontheemding uit Afghanistan aan te pakken tijdens de komende conferentie van Genève over Afghanistan.
- **Houd rekening** met de regionale dynamiek bij het ontwikkelen van een migratiebeleid met betrekking tot Afghanistan, ook in de heronderhandelde Joint Way Forward. Maak prioriteit van de ondersteuning aan Afghanistan in de aanpak van terugkeerders uit buurlanden.
- Maak ontwikkelingshulp aan Afghanistan of economische banden, met inbegrip van handels- en investeringsbetrekkingen, niet afhankelijk van meer gedwongen terugkeer.
- **Breid migratiesamenwerking uit** tot meer dan terugkeer en terugname, door de reguliere migratietrajecten uit te breiden voor mensen die bescherming nodig hebben en door te voorzien in specifieke programma's en kansen voor veilige en legale migratie, met inbegrip van migratie voor onderwijs en werkgelegenheid.

- **Verzoek** dat EASO een analyse maakt en publiceert van de praktijk in EU-lidstaten met lage erkenningspercentages voor Afghaanse burgers, rekening houdend met alle waarschijnlijke redenen voor de verschillen in de erkenningspercentages.
- **Leg geen** inreisverboden op aan diegenen die vrijwillig terugkeren en aan diegenen die worden gedeporteerd - tenzij ze worden beschouwd als een bedreiging voor de veiligheid of ernstige misdrijven hebben gepleegd, in overeenstemming met maar niet verder dan de relevante bepalingen van het internationaal recht.

Aan het Europees Parlement (EP):

- **Verzoek** dat de relevante EU-instellingen, voornamelijk de EDEO en de EC, een update geven over de stand van de onderhandelingen over de verlenging van de JWF en zorg ervoor dat het EP wordt geraadpleegd en een toezichhoudende rol kan spelen.
- **Volg** de voortgang van het JWF en verzeker dat de uitvoering ervan niet in strijd is met internationale en Europese wetgeving inzake mensenrechten, asiel en andere relevante gebieden.
- **Verzeker** dat de ontwikkelingsfondsen van de EU de hoofdoorzaken van gedwongen ontheemding aanpakken en niet afhankelijk worden gemaakt van aan migratie gerelateerde samenwerking, opgelegd door Europese beleidsmakers.

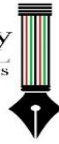

Bureau for Rights Based-based Development (BRD)-SWEDEN

دھقونو پر بنسټ پراختیایي موسسه

afghanacademy
INTERNATIONAL
active since the early 1980s

BUILDING FLOURISHING COMMUNITIES

NORWEGIAN
REFUGEE COUNCIL